

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6085/2567

พนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร โจทก์ นาย ก. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, ป.อ. มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 53, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.ยาเสพติด มาตรา 1, ป.ยาเสพติด มาตรา 90, ป.ยาเสพติด มาตรา 145

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องจากศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000 บาท ลงโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 คงจำคุก 25 ปี และปรับ 500,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี ริมของกลาง จำเลยยื่นคำร้องขอให้กำหนดโทษจำเลยใหม่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้อง จำเลย อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษายืน จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดียาเสพติดตรวจสอบสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของ จำเลยว่า กรณีมีเหตุจะกำหนดโทษจำเลยใหม่ในความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66 วรรคสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) หรือไม่ ข้อเท็จจริง รับฟังได้ตามคำพิพากษาถึงที่สุดว่า จำเลยมีเมทแอมเฟตามีน 240 เม็ด ชนิดเกล็ด 1 ถู รวม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 43.468 กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ศาลพิพากษาลงโทษจำคุก ตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000 บาท ก่อนลงโทษ ในระหว่างที่จำเลยกำลังรับโทษตาม คำพิพากษาซึ่งคดีถึงที่สุดแล้วนั้น ได้มีพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ และให้ใช้ ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวแทน ซึ่งตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 1 นิยามคำว่า "จำหน่าย" ให้ความหมายรวมถึงมีไว้เพื่อจำหน่ายด้วย และการจำหน่าย บัญญัติบทความผิดและบทกำหนดโทษไว้ในมาตรา 90, 145 แสดงว่าประมวลกฎหมายยาเสพติด ไม่ได้ยกเลิกความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย แต่นำไปรวมไว้เป็น ความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน โดยมาตรา 145 วรรคหนึ่งถึงวรรคสาม กำหนดโทษหนัก เบาตามพฤติการณ์หรือบทบาทหน้าที่ในการกระทำความผิดเป็นสำคัญ จำเลยฎีกาว่า การกระทำ ของจำเลยเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90 และมาตรา 145 วรรคหนึ่ง มิใช่มาตรา 145 วรรคสาม (2) ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ปัญหาว่าการกระทำของจำเลยต้อง ด้วยบทกำหนดโทษตามมาตรา 145 วรรคใด นั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามทางนำสืบของโจทก์ว่า ร้อยตำรวจเอก อ. กับพวก ร่วมกันจับกุมตัวนาย ธ.หรือ ห โดยนาย ธ.ให้การรับว่าซื้อเมท แอมเฟตามีนมาจากจำเลยและแจ้งตำหนิรูปพรรณของจำเลย พร้อมทั้งให้รายละเอียดว่าจำเลยจะ นำเมทแอมเฟตามีนมาจำหน่ายบริเวณริมถนนสวนสาธารณะหมู่บ้านวิเศษสุขนคร เฟส 1 หมู่ที่ 6 ตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ร้อยตำรวจเอก อ. กับพวกจึง เดินทางไปตรวจสอบบริเวณสวนสาธารณะดังกล่าวพบจำเลยซึ่งมีลักษณะตำหนิรูปพรรณตรง ตามที่ได้รับแจ้ง จำเลยยืนอยู่ข้างรถจักรยานยนต์เมื่อเห็นเจ้าพนักงานตำรวจได้แสดงท่าทางพิรุณ

พยายามหลบหนี ร้อยตำรวจเอก อ.กับพวกจึงควบคุมตัวจำเลยและตรวจค้นพบเมทแอมเฟตามีน บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีดำ 200 เม็ด ในกระเป๋ากางเกงด้านขวาของจำเลย และพบเมทแอมเฟตามีนชนิดเกล็ด 1 ถุง ซุกซ่อนอยู่ใต้เบาะรถจักรยานยนต์ นอกจากนี้จำเลยยังรับว่ามีเมทแอมเฟตามีนซุกซ่อนอยู่ในบ้านพักของจำเลยและสมัครใจพาร้อยตำรวจเอก อ.กับพวก ไปตรวจค้นที่บ้านของจำเลย พบเมทแอมเฟตามีนอีก 40 เม็ด พฤติการณ์ที่จำเลยมีเมทแอมเฟตามีนจำนวนมากเกินกว่าที่จะมีไว้เพื่อใช้เสพเองดังกล่าว น่าเชื่อว่าจำเลยมีเมทแอมเฟตามีนทั้งหมดไว้เพื่อจำหน่าย หากเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวไม่ถูกเจ้าพนักงานชุดจับกุมติดตามตรวจยึดได้เสียก่อน จำเลยย่อมต้องจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนของกลางไปจนหมด โดยสภาพและพฤติการณ์ย่อมก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชน ถือเป็นการกระทำให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชนแล้ว การกระทำของจำเลยจึงต้องด้วยบทกำหนดโทษตามมาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งมีระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท อันเป็นคุณแก่จำเลยมากกว่ากฎหมายเดิมตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66 วรรคสาม ที่มีระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท เมื่อโทษที่ศาลกำหนดตามคำพิพากษาก่อนลดโทษคือจำคุกตลอดชีวิต หนักกว่าโทษจำคุกตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง ศาลต้องกำหนดโทษให้จำเลยใหม่ตามโทษที่กำหนดตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำสั่งศาลชั้นต้นให้ยกคำร้องนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังขึ้นพิพากษากลับ ให้กำหนดโทษจำเลยเสียใหม่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสอง (2) จำคุก 20 ปี และปรับ 1,000,000 บาท ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 จำคุก 10 ปี และปรับ 500,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี

องค์คณะ

ธรรมนูญ สิ้นหทัย · วรุฒิ ทวาทสิน · ศรศักดิ์ กุลจิตติบวร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/6085/2567>